

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 680)

Vláda na své schůzi dne 20. ledna 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Vláda především považuje poslanecký návrh zákona jako samostatný návrh na novelizaci vodního zákona za nesystémové řešení. Poslanecké sněmovně byl totiž již předložen k projednání vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk č. 556), který upravuje obdobnou problematiku jako poslanecký návrh zákona, ale vhodnějším a komplexnějším způsobem.
2. Vláda v obecné rovině souhlasí s upřesněním hierarchie nakládání se srážkovými vodami tak, aby tato voda byla přednostně akumulována a následně využívána (§ 5 odst. 3 vodního zákona), nicméně právě tato hierarchie je již komplexně upravena ve zmíněném vládním návrhu zákona.
3. Vláda považuje navrhovanou úpravu využívání srážkových vod k závlaze obsaženou v § 6 odst. 2 vodního zákona za nadbytečnou, neboť využití srážkové vody k závlaze je obecným nakládáním s povrchovými vodami, a proto nevyžaduje povolení vodoprávním úřadem.
4. Vláda dále poukazuje na to, že navrhovaná úprava § 38 odst. 4 vodního zákona je v rozporu s právní úpravou obsaženou v § 38 odst. 1 tohoto zákona. Pokud je definice odpadních vod uvedená v § 38 odst. 1 vodního zákona splněna, jedná se vždy o odpadní vody bez ohledu na kvalitativní ukazatele odpadních vod. Odpadními vodami je tedy i odtok z čistírny odpadních vod, kde kvalitativní složení vypouštěné odpadní vody je blízké kvalitativnímu složení povrchových vod, do kterých jsou tyto vody

vypouštěny. Nelze proto akceptovat návrh předkladatelů, podle kterého by ochrana vod a životního prostředí jako celku byla zajištěna pouhým požadavkem, aby odpadní vody využívané k závlaze splňovaly požadavky v blíže neupřesněných technických normách. Dále vláda podotýká, že užití vyčištěné odpadní vody k závlaze je považováno, vzhledem k možnému průsaku do vod podzemních, za vypouštění odpadních vod do vod podzemních, a proto je možné pouze na základě povolení vodoprávního úřadu. Vláda konečně považuje vypouštění vyčištěných odpadních vod do vod podzemních z hlediska ochrany vod za nejméně vhodný způsob likvidace odpadních vod, protože podzemní vody jsou cenným přírodním zdrojem, který by měl být v maximální možné míře chráněn před znečištěním, neboť je primárně určen pro zásobování pitnou vodou.

5. Vláda považuje úpravu navrženou v § 38 odst. 9 vodního zákona za neodůvodněné rozvolnění podmínky pro vydání povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních, čímž současně dochází k výraznému zvýšení rizika ohrožení jakosti těchto vod. Stávající omezení druhů staveb, u nichž je možnost vypouštění odpadních vod přes půdní vrstvy do vod podzemních, zajišťuje, že vypouštěné odpadní vody budou mít charakter vod splaškových bez obsahu průmyslového znečištění, tedy bez obsahu nebezpečných nebo zvláště nebezpečných závadných látek. Vláda zde dodává, že změna § 38 odst. 9 vodního zákona je také součástí předloženého vládního návrhu novely vodního zákona (sněmovní tisk č. 556) a nabízí vhodnější řešení.
6. Vláda konečně poukazuje na některé dílčí legislativně technické nedostatky poslaneckého návrhu zákona, jako je například neurčitost použitého termínu „požadavky na jakost vody pro závlahy stanovené technickými normami nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie“.